

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113229754
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113229754.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, zastúpený: Advokátska kancelária Korytár s.r.o. so sídlom Sladovnícka 13, Trnava p r o t i žalovanej: X. O., nar. X.X.XXXX, bytom S., Š.Á. XX, o zaplataenie 231,46 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 21,91 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 18,20 Eur od 26.9.2013 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 14.10.2013 sa domáhal zaplataenia 231,46 Eur s úrokmi z omeškania zo sumy 193,40 Eur od 26.9.2013 do zaplataenia. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy zo dňa 24.2.2010. Žalovaná suma predstavuje istinu vo výške 119,93 Eur (výšku dlžnej sumy úveru bez úrokov do času zosplataenia), zosplataenú istinu vo výške 55,67 Eur (výšky dlžnej sumy úveru bez úrokov a poplatkov, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho plataenia úveru), úroku vo výške 15,67 Eur (úroku z vyššie uvedenej istiny do času zosplataenia), ušlého úroku vo výške 2,74 Eur (úroku, ktorý by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho plataenia úveru a sankčného úroku z omeškania t.j. úroku z omeškania od zosplataenia do dňa podania žaloby počítaného príslušnou zákonnou sadzbou zo sumy 193,40 Eur od 14.7.2011 do 25.9.2013 vo výške 37,53 Eur + 0,53 Eur).

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila, súd preto s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, úverovou zmluvou zo dňa 24.2.2010, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom, listom o zosplataení úveru zo dňa 28.6.2011, poštovým podacím hárkom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 24.2.2010 bola uzavretá písomná úverová zmluva medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Žalobca poskytol žalovanej na kúpu notebooku úver 389 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 18 mesačnými splátkami po 28,90 Eur. Celkové náklady úveru tak činili 131,20 Eur. V zmluve

je uvedený dátum prvej splátky - 24.3.2010 a poslednej 20.8.2011, tiež ročná úroková sadzba 39,27%, priemerná hodnota RPMN 48,66% a RPMN predmetného úveru 48,1%.

Ako vyplýva zo splátkového kalendára žalovaná úver uhradila riadne do 24.2.2011, kedy zaplatila naposledy splátku 28,90 Eur. Celkovo žalobcovi uhradila 370,80 Eur.

Listom zo dňa 28.6.2011 žalobca úver zosplatnil v súlade s úverovými podmienkami a vyzval žalovanú k zaplateniu 193,40 Eur v lehote 15 dní od spísania listu, ktorý bol žalovanej zaslaný poštou, čo preukazuje poštový podací hárok.

Právny vzťah medzi účastníkmi súd posúdil podľa zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.1.2010 do 10.6.2010).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. i/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V danom prípade súd sa predovšetkým zaoberal otázkou platnosti dohody o úrokoch, keďže sadzba 39,27% p.a. je neprimeraná. Na porovnanie bolo vychádzané z priemernej úrokovej sadzby bánk zverejnenej na internetovej stránke NBS. Z nej bolo zistené, že pri obdobnom type úveru vo februári 2010 so splatnosťou od 1 do 5 rokov činil priemerný úrok 14,34% p.a. Znamená to, že zmluvný úrok dohodnutý v predmetnej zmluve presahuje o 173% priemerný bankový úrok. Súdy vo svojich rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku 5Cdo 26/11 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmú s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úveru alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára

zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané úroky.

Podľa názoru súdu pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100% oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove 3Co 151/13 zo dňa 25.9.2013 a 16Co 71/11 zo dňa 8.2.2011. Dohodu o úrokoch možno pritom oddeliť od zvyšku úverovej zmluvy, preto súd s poukazom na § 39 a § 41 v návaznosti na § 3 ods. 1 OZ vyhodnotil úverovú zmluvu v časti dohody o úrokoch ako neplatnú.

Zároveň súd poukazuje na to, že aj v prípade platnosti spomínanej dohody by bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na chýbajúcu obligatórnu náležitosť zmluvy uvedenú v § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. V zmysle tohto ustanovenia musia byť totiž rozlíšené splátky istiny, úrokov a poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca ich súčet. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013.

Súd teda zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny len vo výške 18,20 Eur, čo je rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru 389 Eur a úhradami žalovanej vo výške 370,80 Eur.

Žalobca má však nárok aj na úroky z omeškania z prisúdenej istiny a to s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania v dôsledku zosplatnenia úveru od 14.7.2011 (uplynutím 15 dní od spísania listu o zosplatnení zo dňa 28.6.2011). K tomuto dňu zákonná úroková sadzba činila 9,25% ročne, žalobca požaduje úrok z omeškania 0,025% denne, čo je o niečo menej ako zákonná sadzba ($9,25:365 = 0,02534\%$). Kapitalizovaný úrok z omeškania od 14.7.2011 do 25.9.2013, ale len zo sumy 18,20 Eur činí 3,71Eur. Súd preto zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 21,91 eur (18,20 + 3,71) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Úroky z omeškania boli priznané v súlade so žalobným petitom od 26.9.2013 tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil len žalobca, ten však bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku a preto náhrada trov konania mu neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.